

Ook meiden rijden lekker op de trekker

Lotte Picard: 'Er is niks mooiers dan de tarwestoppel oprijden op een mooie zomeravond'

naam **Lotte Picard (20)**
 woonplaats **Vechmaal**
 studie **bachelor agro-industrie**
 bedrijf **Belgisch witblauw en akkerbouw**
 favoriete trekker **Fendt**

de pakken stro thuis met de verreiker', aldus Lotte. Het trekkerwerk na de tarweoogst vindt ze het mooist. 'Er is niks mooiers dan de tarwestoppel oprijden op een mooie zomeravond met mijn trek- kerraampje open', zegt ze. 'Het feit dat het graan en het stro binnen is na een druk boerenjaar, geeft een gevoel van rust.' Nu het seizoen weer voor de deur staat, heeft ze veel zin om er weer in te vliegen. Al

weet ze ook dat haar verjaardag op 18 april dan op de tweede plaats komt. 'Afgelopen twee jaar werkte ik op mijn verjaardag na school mest in op het land voor bieten. Door de nattigheid waren die in april nog niet gezaaid.' Dit jaar zitten ze al in de grond. Toch is het ondanks het landwerk op haar verjaardag altijd heel druk. Lotte lacht: 'Ik moet altijd goed na- denken wanneer ik een verjaardagsfeest geef.'

Op het passagiersstoeltje van de trekker naast papa. Daar kreeg Lotte Picard (20) uit Vechmaal als kind de smaak van het trekker rijden te pakken. Opgegroeid op een vleesvee- en akkerbouwbedrijf met ruwvoer- teelten, graan en suikerbieten, hoorde het trekker- werk nu eenmaal bij de boerderij.

'Op mijn dertiende reed ik voor de eerste keer zelf met onze Fendt 516', vertelt Lotte. 'Papa zette me tijdens het cultiveren aan het stuur en liep intussen wat rond op het veld om me in de gaten te houden. Toen ik dat onder de knie had, leerde hij me stuk voor stuk andere veldwerkzaamheden aan.' Jong geleerd is oud gedaan, moet papa Picard gedacht hebben. Want intussen kan Lotte al heel wat. Denk maar aan schijfeggen, diepwoelen, maai- en, klepelmaaien, harken en stro of balen gras halen met de wagen. Dit werk combineert ze met haar studie bachelor agro-industrie akkerbouw in Geel. 'Als het druk is, spring ik even bij', vertelt Lotte. 'Zo moest ik onlangs nog persulp afhalen bij de suiker- fabriek.' Kiezen tussen het verzorgen van de Bel- gisch witblauwen en het trekkerwerk kan ze niet. 'De afwisseling maakt het zo mooi', zegt ze.

Ze geeft aan dat haar ouders haar nooit verplicht hebben om dit te doen. 'Uit eigen wil en interesse heb ik altijd zelf in dit werk willen groeien.' Met die instelling wil ze dit jaar voor de eerste keer vaste mest spreiden op het veld. 'Mijn vader heeft me beloofd me dat deze zomervakantie te leren.' In de zomer staat ook het halen van pakken stro op haar agenda. Omdat haar vader dan meestal bezig is met de graanoogst, is dit een vrouwentaak bij de familie Picard. 'Ik rijd met de wagen, mijn mama Ann Jans laadt de pakken met de verreiker op het veld en mijn twee jaar jongere zus Britt lost

Het voorjaar staat weer voor de deur. Hoog tijd om met de trekker het veld op te gaan. Dat niet alleen mannen voorjaarskriebels hebben, bewijzen deze vier boerinnen. Met een even grote passie voor het trekkerwerk staan ze hun mannetje en geven ze graag gas, zowel op het land als op tractorpullings en bij boerenprotesten.

TEKST QUINTEN DEN HERTOEG EN JUSTINE POPPE

Elsemieke van der Ham: ‘Bij alle drie de boerenprotesten op het Malieveld stonden we met onze trekker vooraan’

naam **Elsemieke van der Ham (27)**
 woonplaats **Wassenaar**
 werk **fulltime boerin**
 bedrijf **60 melkkoeien en 6 dikbillen**
 favoriete trekker **New Holland T6.125**

Veertien jaar was ze toen ze voor het eerst op een trekker reed. Daar bleef het niet bij. Rundveehouster Elsemieke van der Ham uit Wassenaar is gek op trekkerrijden. ‘Het mooiste om te doen is rijden op zo’n grote machine, de hele dag op het land bezig zijn en daarna weer de koeien melken.’

In het begin vond de boerin het best spannend om zo’n grote machine te besturen. ‘Mijn vader reed de eerste keren mee en zei de hele tijd: “Pas op, pas op, niet in de sloot”,’ herinnert ze zich lachend. ‘Je rijdt dan heel geconcentreerd. Maar hoe ouder je wordt, hoe stoerder je wordt. Dan rijd je een keer tegen een dampaal en word je teruggefloten.’

Inmiddels kent ze haar trekkers goed. ‘Het wordt steeds gemakkelijker en het is vooral een ritmedingetje.’ Ze verricht nu allerlei werkzaamheden op de trekker. Van gieren en kunstmest strooien tot maaien, slepen en rollen. Alleen het balen persen laat ze over aan de loonwerker. ‘Als ik ooit genoeg gespaard heb, dan koop ik nog een balenpers.’

Op het bedrijf van Elsemieke en haar vader Quirien staan drie trekkers: de Ford 4000, die ze vooral gebruiken voor de voerwagen en het harken van de kanten, de New Holland TS 90 met een voorlader voor het verplaatsen van balen, en de New Holland T6.125. ‘Die laatste is echt mijn trekker’, vertelt Elsemieke enthousiast. Maaien, wiersen, schudden en gieren; ze kan er alles mee. ‘Qua capaciteit is ie perfect. Eigenlijk is het wel mijn droomtrekker.’ Gieren en maaien doet de boerin het liefst. ‘Precies in de hoekjes werken, niet over de bemeste delen rijden, geen randje gras laten staan en een strak gemaaid veld als resultaat hebben. Je bent hierbij de hele tijd bezig.’ Rollen daarentegen vindt ze maar saai en langzaam. ‘Na drie keer hetzelfde rondje

gereden te hebben, heb ik dat stuk land wel gezien.’ Of ze het werk op de trekker nooit eenzaam vindt? ‘Nee hoor. Ik zet de radio hard en zing mee’, zegt ze. Naast het landwerk doet Elsemieke ook graag mee aan trekkertrek. Ieder jaar probeert ze met een van haar trekkers mee te doen, meestal met de Ford 4000 of de T6.125. Tegen de grote mannen rijden vindt ze het leukst. ‘Je wilt natuurlijk de 100 meter

halen. Dat lukt meestal niet, maar het is altijd grappig als mannen met een biertje langs de kant staan en zien dat er een vrouw op de trekker zit’, vertelt ze. Over haar mooiste ervaring op de trekker hoeft ze niet lang na te denken. ‘Met mijn buren op de trekker naar het Malieveld. Bij alle drie de protesten waren we erbij. We wonen er niet ver vanaf en kennen alle binnendoorwegen. We stonden altijd vooraan.’

Marte Boeckx: ‘Mijn vader en ik hebben John Deere-bloed in de aderen’

naam **Marte Boeckx (23)**
 woonplaats **Westerlo**
 werk **fulltime boerin**
 bedrijf **1200 vleeskalveren**
 favoriete trekker **John Deere 3650**

Het is niet moeilijk om te raden waar Marte Boeckx uit Westerlo blij van wordt. Haar hele slaapkamer hangt vol met John Deere-posters. De appel valt niet ver van de boom; die passie voor trekker rijden heeft ze niet van een vreemde. ‘Het trekkerbloed kreeg ik absoluut van mijn vader mee’, vertelt Marte. ‘Vroeger ging hij bij een loonwerker rijden en nam hij me als kleuter mee. Hij deed van alles bij de loonwerker, van gras hakselen tot mest rijden.’

Het duurde dan ook niet lang voordat Marte zelf aan het stuur zat. ‘Gras schudden met de John Deere 3650 onder het toezien van papa, dat was mijn eerste werk’, herinnert ze zich.

Na haar studie landbouwtechnische wetenschappen is ze nu thuis op het rundveebedrijf fulltime actief en houdt ze zelf 1200 vleeskalveren. Daar steekt ze voor al het trekkerwerk graag de handen uit de mouwen. Van mest rijden tot tal van veldwerkzaamheden. Daar hoort ook het aankoppelen van de machines bij. ‘Als je ermee wilt rijden, moet je ze ook kunnen klaarzetten’, zegt Marte resoluut. ‘Het liefst heb ik daar zo weinig mogelijk mankracht voor nodig.’ Kiezen tussen het werk bij de dieren of het werk op de trekker kan ze niet. ‘De afwisseling tussen de twee heb ik echt nodig.’

Als de mais voor de koeien wordt gehakseld, is Marte in haar nopjes. Ze kan het dan niet laten om met een hakselaar van de loonwerker bij te springen om met haar eigen trekker mais naar de kuil te rijden. Met de lente in aantocht kijkt de jonge boerin enorm uit naar het maaien van de eerste snede gras en het rijden van mest. ‘Gewoon al de geur die bij die werkzaamheden in de lucht hangt, is fantastisch’, zegt ze. ‘Dan weet je dat het voorjaar is.’

Als het landwerk opnieuw van start is gegaan, begint ook het tractorpullingseizoen voor Marte. Met een groepje mensen – ze noemt het haar ‘pulling-team’ – organiseert ze twee keer per jaar zelf een trekker-trek. Ook aan andere pullings doet ze met datzelfde team graag mee elk weekend. Marte vindt niks mooiers dan een zondag vol gezelligheid tussen de trekkers.

Als het kan, is ze ook af en toe op de sleepwagen te vinden. ‘Vaak kan ik het niet laten om zelf mee te doen met onze John Deere 3650 in de klasse vijf en zes ton’, vertelt ze. ‘Die dateert van bouwjaar 1992 en doet thuis nog goed werk tijdens het gras schudden of het klaarleggen van het zaaibed.’

De liefde voor die specifieke trekker is groot. Dat komt niet alleen doordat ze ermee leerde rijden.

‘Mijn vader en ik zijn enorm fan van oude John Deere-tractoren’, geeft ze aan. ‘Ook collega-boeren weten dat. “Jullie hebben John Deere-bloed in de aderen”, zeggen ze dan.’

Met de liefde voor dit Amerikaanse merk speelt er, heel stiekem, een Amerikaanse of Canadese droom in haar hoofd. Het open landschap, de boerenmentaliteit en de vrijheid in die twee landen vindt ze fantastisch.

Of ze nooit een ander merk heeft uitgeprobeerd dan John Deere? ‘Ooit deed ik aan een trekkertrek mee

met een Case 1455 en toen was papa boos’, grinnikt Marte. ‘Overloper, zei hij toen lachend.’ Ze kreeg daar de smaak van Case niet te pakken. ‘Misschien koop ik er nog wel eens een oude Amerikaanse John Deere bij om te renoveren, specifiek voor trekkertrek.’ Maar een oude pikdorser zou ook welkom zijn voor Marte. ‘Dit jaar organiseren we met ons team voor de eerste keer naast een tractorpulling ook een pikdorsercross. Hopelijk vind ik nog een pikdorser bij een team waarmee ik mag meeracen. Dat zou echt mooi zijn.’

Marianne Deelstra: ‘We maken een feestje van het trekkerwerk’

naam **Marianne Deelstra (36)**
 woonplaats **Reitsum**
 werk **fulltime boerin**
 bedrijf **340 melkkoeien en 180 stuks jongvee**
 favoriete trekker **Deutz-Fahr Agrotan 6186 TTV**

De vrijheid dat je zelf even weg bent, het gevoel dat je als vrouw ook veel kunt doen, de kick als alles weer klaarligt en de kinderen die gezellig meekunnen: Marianne Deelstra uit Reitsum kijkt elk jaar weer uit naar het trekkerseizoen. In de winter is de boerin graag tussen de kalveren en met de drachtigheden van de koeien bezig. Maar na de winter krijgt ze echt weer zin om naar buiten te gaan. Naar de eerste snede kijkt ze dan ook uit.

Samen met haar man Jenne, kinderen Femke (8), Rudmer (5) en Janna (2), schoonouders Durk en Dittie, vaste medewerker Jelle en wat losse medewerkers steekt ze de handen uit de mouwen om alle werkzaamheden op het land klaar te krijgen. Van het maaien met een triplemaaier tot het wiersen met een zwadhark met vier elementen en het inkuilen met een ladewagen. ‘Het is heel druk, maar wel de mooiste tijd van het jaar’, vindt Marianne. ‘Het samenwerken en de kick als alles weer klaar is, slepen je door de drukte heen.’ Vooral het wiersen vindt ze leuk. ‘Het land netjes maken, zodat het gras opgehaald kan worden en daarna alles weer schoon is, dat is toch wel het mooiste wat er is.’

Marianne leerde trekkerrijden bij haar burens. Toen ze zo’n 14 jaar was, verhuisde ze met haar ouders naar het buitengebied van het Friese dorp Hallum. Haar ouders hadden geen boerenbedrijf, maar een hobbyboerderij met allerlei soorten dieren behalve koeien. ‘Mijn zussen gingen afwassen, ik ging met mijn vader mee naar achter naar de dieren.’ Haar burens zochten een hulp op de boerderij en zo is ze in het boerenleven beland. Daar begon ze met kleine klusjes en dat groeide uit tot melken, insemineren en trekkerrijden. ‘Zij hebben mij alles geleerd.’ Marianne had de smaak te pakken en een opleiding op de landbouwschool volgde. Intussen leerde ze haar man kennen, die ook naar de landbouwschool ging. ‘Hij is een boerenzoon. Het is mooi dat het zo gelopen is.’

Op het erf van de familie Deelstra staan drie trekkers, allemaal van het merk Deutz-Fahr. ‘In dit merk zijn we erg thuis’, licht ze toe. Met de Deutz-Fahr Agrotan 6185 TTV gaat Marianne het liefst op pad. ‘Het is een automaat en hij werkt eigenlijk gewoon heel rustig en fijn. Ook kunnen de kinderen mooi mee op het extra zitje.’ Investeren in goede tractoren vinden de veehouders belangrijk. Eens in de paar jaar schaffen ze een nieuwer type aan. De oudere trekkers gebruiken ze voor het schudden. Marianne legt uit dat ze niet met rugpijn van het land af wil komen. ‘Nieuwer is eigenlijk ook altijd mooier. Al heeft hoopakjes

laden met de oude Cormick van mijn heit, mijn vader, ook wel weer wat’, zegt ze.

Van het trekkerwerk maakt Marianne een feestje. ‘Onze kinderen gaan vaak mee het land op. Dat vinden ze niet erg, maar we vinden het belangrijk om ervoor te zorgen dat het voor hen leuk blijft’, vertelt de boerin. Tussen het trekkerwerk door picknicken ze vaak. Pizza’s eten bij de kuilbult in het gras is ook niet ongewoon, net als gezellig een biertje drinken met wat snackjes erbij als het kuilen erop zit. ‘We zetten dan alle tractoren bij elkaar en gaan gezellig

samenzitten, vaak met mijn schoonouders en honden erbij. De een komt aan met drinken, de ander met eten. Zo samenwerken draait als een tierelier. Even een half uurtje rust tussen alle drukte door.’ Het trekkerwerk vindt Marianne sowieso gezellig en geeft haar het gevoel van saamhorigheid. Ze geeft als voorbeeld dat als collega-boeren ’s ochtends vroeg of ’s avonds laat ook aan het werk zijn, ze met alle knipperlichten naar elkaar zwaaien. ‘Dan beginnen we met elkaar te knippen. Dat geeft echt een gevoel van samen zijn’, vertelt ze enthousiast.

